

תשובה בעניין עורת נשים

๗๙ מאת מהר"ם שיק, זצ"ל

[מהו ר' ספר שו"ח מהר"ם שיק, או"ח ס"י ע"ג]

בעזה"ת יומן ג' לסדר נצבים תרל"ח לפ"ק פה חוסט י"א ...

סנהנה מה שאותה שואל שפְּרִיצֵי העם אשר בקהל פְּלוֹזֵי עד עתה היו חנויותיהם סגורין בשבת קודש, ועתה איזה רשותם שלחו יד להרים בעורת נשים דבר המפסיק בין עורת נשים לעורת אנשים, שלא תהא סגור לגמרי בקרושים, רק בעמודים; ויכללו לראות ולהראות. ורבים אומרים אשר בעורת השם יתברך ביד חזקה אוכל ללחום נגdem. והרשעים אומרים שיפרשו עצמן מהקהל, ותיקוף יפתחו חנותם זיהי' פתוח אף בשבת: ומתחזך נקל הדבר שגם אחרים יחללו שבת קודש. וא"כ לא ידעת לשום עצות בנפשך כדת מה לעשות, אם ללחום נגdem והם ילכו לעוזיאל, הלעיטהו לרשות יממות, או לפי שוגם אחרים ילמדו וילכדו בעזה"ר בראשתם טוב השתקה, עכ"ל בקצרה.

והנה חילילה לכם להקשרים לשתווק על דבר הפריצות שעשו החזופים ההם, כי מדינה אנו מחויבים לעשות הפסיק בין עורת נשים לעורת נשים כמו שהיה בבית המקדש, עורת נשים לחוד ועורת אנשים לחוד; ובאותן הימים שהיתה שמחת בית השואבה עשו שם מקון גדול, כדאיתא במסכת סוכה בפרק החליל, דף נ"א, וילפינן שם מקרה דציריך לעשות תיקון שלא יראו אנשים לנשים, מפני שביא לידי קלות ראש ושאר עבירות; ועיין שם בתויו"ט. והפרוצים עוברים ג"כ משומן לא תעשות נן לד' אלוקיכם (דברים יב, ד). וביחכ"ג הוא מקדש — "מקדש מעט". ועיין בחותם סופר זצ"ל, אורח חיים סימן כ"ה. וחיבים למחות על זאת, ולהוכיחן לעובי עבירה. והקשרים שיש כת בידם למחות עוביין על עשה דחוקה תוכיה (ויקרא יט, יז); וכל מי שיש בידו למחות עובי על עשתה הנ"ל. וגם קיימת לנו בירורה דעתה סימן קנ"ז דהוי כאילו הוא עשה ונטא בעון ההוא.

ואפלו אם כי האמת בדברי הרשעים הניל, שעל ידי זה לא יפתחו החנות בשבת, מכל מקום הרי קיימת לנו דין אומרים לאדם חטא בשבי שיכוח חברך היכא דפושע כמבוואר במגן אברהם סימן ש"ז סעיף קטן כ"ח וכ"ט, וכל שכן בנזון דין שיאמרו מՃתקו רבען שמע מינה דעתה להו ויהי חילול השם ובפרט בדור הזה אשר הפריצים מתאמצים בעבירה התיא ויש לדמות לערכתא דמסני זוחיבים למסור עצמן.

וגודלה מזו אנו קיימים לנו לפי הסכמת רוב הפסוקים בהרמ"א בירוחה דעתה סימן של"ד סעיף א' דמי שמחוייב בזוזי יש לנדותו אפלו אם יש לחוש שעל ידי זה יצא מן הדת ואם hei לנו רשות לנדוות היינו מחוייבים לנדוות הפריצים ההם כמבוואר ג"כ בשלחן ערוך סימן של"ד הניל שזה הוא מכ"ד דברים וכו' המבוזה אפלו דברי סופרים. וכל שכן שאין אנו רשאים להסכים עליהם דשתיקה כהודאה דמי; ואם יפרשו יפרשו. כל זה כתבתי לפי דעת מעלהנו נ"י, אבל באמת אנו יודעים שהוא תחילה לפוץ דברי תורה, ועובדת גוררות עבירה כמו שאמרו רוזל, כך הוא דרכו וכו' היום אומר לו עשה כך וכו' עד שילך ויעבוד עבודה זרה או חילול שבת שהוא כמו עבודה זרה, ואשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר כתיב (תהלים קמה, יא). ואם יתפזרו הרי פיזור נאה להם ונאה לעולם. ואם שיתמעטו על ידי זה הכנסות הקהילה אין מעזר לד' להושיע ברב או במעט וד' יתן הברכה למחזקי תורה ד' כראינו ...